

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Петрич, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА

при участието на секретаря Елена Пашова
като разгледа докладваното от РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА
Административно наказателно дело № 20221230200786 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „И. Ш. ЕООД с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „В.“ №*, против Наказателно постановление № 42-0002040/15.07.2022г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С. с което на дружеството жалбоподател на основание чл.105, ал.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл.57, ал.6, т.1 от Наредба № 11/31.10.2002г. на МТС. В жалбата се сочи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, необосновано, издадено в нарушение на материалния и процесуален закон, поради се прави искане за неговата отмяна. Твърди се, че в наказателното постановление липсва надлежно описание на твърдяното нарушение - на коя дата, по какъв маршрут е извършен превозът, на кое място и през кои държави, за да се прецени дали превозът е международен. Освен това се твърди, че санкцията е следвало да се наложи по ЗДвП, а не по ЗАвП.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател редовно призовано, чрез процесуалния си представител - адвокат А.Й., поддържа депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконсъобразно. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган - директорът на Регионална

дирекция „Автомобилна администрация“, гр. София, редовно и своевременно призван, не изпраща представител и не изразява становище по същество. В придружително писмо, с което е изпратена преписката, прави възражение за прекорменост на разноските.

Районна прокуратура - Б., Териториално отделение - гр. П., редовно призвани, не изпращат представител и не изразяват становище по същество.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна.

На 02.06.2022г. служители на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. Б. извършили комплексна проверка в офиса на дружеството „И. Ш.“, притежаващо като превозвач лиценз за международен автомобилен превоз на товари № 2783/25.08.2003. В хода на същата и въз основа на направена справка в информационна система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИС на ИА „АА“/, както и от представени документи е установено, че за периода от 01.02.2022г. до 16.03.2022г., е извършен международен превоз на товари на територията на К.Ш., с МПС от кат. N3 (Волво ФХ), с рег. № Е **** МН, за което е нямало издадено валидно удостоверение за преминат периодичен преглед за проверка на техническа изправност на МПС. С оглед констатираното, свидетелите приели, че дружеството - жалбоподател като е допуснал този превоз, в посочения период е осъществил нарушение на чл.57, ал.6, т.1 от Наредба № 11/31.10.2002г. на МТС, за което на същата дата, свидетелят В. Й. съставила АУАН бл. № 324152/02.06.2022г. на дружеството жалбоподател. Актът бил съставен в присъствието на В.К., упълномощен представител на фирмата, която го подписала без възражения, такива не постъпили и в законоустановения срок по чл. 44 от ЗАНН.

На 15.07.2022г. въз основа на съставения акт Директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С. редовно упълномощен със заповед No. РД-08-30/2020г. на Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и Заповед № 110/01.04.2022г. на изпълнителния директор на ИА „АА“, гр. С. /л.28-30/ е издал атакуваното наказателно постановление № 42-0002094/15.07.2022г., с което е извършено административно нарушение на чл.57, ал.6, т.1 от Наредба № 11/31.10.2002г. на МТС на основание чл.105, ал.1 ЗАвП е наложил на дружеството жалбоподател имуществена санкция в размер на 200 лева. Наказателното постановление е връчено на упълномощения представител на дружеството на 24.08.2022г.

В хода на съдебното производство са приобщени писмени доказателства, свързани с извършената проверка, а именно копие от удостоверение за техническа изправност на МПС, справка от информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, относно описаното в наказателното постановление МПС от кат. N3 (Волво ФХ), с рег. № Е

****МН. Представени са заповеди, определящи материалната компетентност на длъжностните лица от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, които могат да издават наказателни постановления. Представен е и констатиран протокол от извършване на проверката, в който са обективирани констатациите на проверяващите.

При разпита двамата свидетели по акта, сочат пред настоящия състав какво са констатирали и как е установено. От показанията им се установява, че в хода на проверката са установили от разпечатката от паметта на монтирания в процесното МПС с рег. № Е **** МН, дигитален тахограф, че с този автомобил са извършени международни превози в периода от 01.02.2022г. до 16.03.2022г., като МПС-то не е имало валидно удостоверение за преглед през този период, което са установили от извършената справка в информационната система на ИААА.

Гореописаната фактическа обстановка съдът прие за установено въз основа на приложените по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитаните по делото свидетели, чиито показания съдът кредитира относно обстоятелствата, изложени в АУАН, относно извършената проверка и тези, свързани с неговото съставяне, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, вътрешно безпротиворечиви и логически последователни. Същите се основават на преки и непосредствени впечатления, досежно изнесените факти, поради което съдът ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи.

При така установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление, поради което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното наказателно постановление е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган.

Както в акта, така и в наказателното постановление е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и наказателното постановление подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. В конкретния случай АУАН е съставен от свидетеля Д., която е участвала при извършване на проверката и констатиране на нарушението. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на обжалваното наказателно постановление. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното

наказателно постановление са спазени изискванията, визириани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административното нарушение и наказателно постановление трябва да включат в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити.

Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователно се явява възражението на жалбоподателя в тази насока. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, индивидуализиран в достатъчна степен е и извършения превоз, като са посочени и доказателства, които го установяват. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и наказателно постановление правна квалификация.

В конкретния случай съдът не споделя доводите на защитата за липсата на дата на извършване на нарушението, видно от АУАН и наказателно постановление е посочено, че в периода от 01.02.2022г. до 16.03.2022г., дружеството е допуснало извършване на международен превоз с негов автомобил, без този автомобил да има валидно удостоверение за преминат преглед на проверка в този период от време, поради което и възраженията в обратно посока са неоснователни. Обстоятелството, че в този период е извършен международен превоз на товари с МПС с рег. № Е **** МН, собственост (ползвано) от санкционираното дружество се установява от приетите като доказателства по делото разпечатки от паметта на дигитален тахограф, монтиран на процесното МПС за месеци януари и февруари 2022г., както и от съставения констативен протокол. Не се установява и претендираната неяснота във фактическото обвинение, както в АУАН и наказателното постановление нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци. По отношение възраженията за липсата на посочване на място на извършване на нарушението, отново следва да бъдат приети като неоснователни, посочено е къде е допуснато процесното нарушение, което изхождайки от обвинението е по седалище на задълженото лице, както правилно е прието от наказващия орган. Ето защо съдът приема, че на жалбоподателя точно и ясно е разяснено от фактическа и правна страна, кога, къде и какво административно нарушение е извършено и не са допуснати сочените от жалбоподателя нарушения на чл.42, т.3 и т.4 и на чл.57, т.5 от ЗАНН. С оглед на изложеното, неоснователно се явява твърдението за допуснати в производството по реализиране отговорността на дружеството нарушения, които да са съществени и да предоставят отмяната на санкционния акт на това основание.

Настоящият съдебен състав на районният съд намира, че наказателното

постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл.57, ал.6 от Наредба № 11/31.10.2002г. на МТС „Лицето по чл. 2, ал.1 извършва превозите на пътници или товари само с превозни средства, на които е извършен предпътен преглед за проверка на техническа изправност, и за които има издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническа изправност. “ Дружеството жалбоподател, като лице притежаващо лиценз на общността за извършване на международен превоз, се явява задължено лице по смисъла на чл.57, ал.6, т.1 от Наредбата, а на осн. чл. 105 от ЗАВП отговаря имуществено за нарушението й.

В конкретния случай на 02.06.2022г. при извършена проверка от инспектори на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С. е установено, че "И.Ш." ЕООД, като превозвач, притежаващ лиценз на Общността за извършване на международен превоз е допуснал извършване на международен превоз на товари за периода от 01.02.2022г. до 16.03.2022г., с МПС от кат. N3 (Волво ФХ), с рег. № Е **** МН, като посоченото МПС е нямало издадено валидно удостоверение за преминат периодичен преглед за проверка на техническата му изправност. Нарушението е установено след извършена справка в информационната система на ИА „АА“. Копие от справката е приложена по делото. В този смисъл са и събраните гласни доказателства чрез показанията на свидетелите Д. и Х., както и констативен протокол за извършена проверка. При така приетото и установено по безспорен начин, като е допуснал осъществяването на този превоз, дружеството-жалбоподател е осъществил нарушението по чл.57, ал.6, т.1 от Наредба № 11 от 31.10.2002г. на МТС от обективна страна, като възраженията в обратна насока са неоснователни. Анализа на посочените по-горе доказателства води до категоричния извод, че в посочения в наказателното постановление период 01.02.2022г. до 16.03.2022г., е извършен международен превоз с автомобил на дружеството, за който не е имало издадено валидно удостоверение за технически преглед. Като място на извършване на нарушението в обжалваното наказателно постановление са посочени седалището и адреса на управление на дружеството превозвач, доколкото нарушението е извършено чрез бездействие, изразяващо се в неизпълнение на задължението на превозвача да извършва международен превоз на товари с МПС, за което е издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Следователно мястото на извършване на нарушението е мястото, на което е следвало да бъде изпълнено задължението, което в конкретния случай е седалището и адрес на управление на дружеството, а именно гр. П., ул.,В. № *’.

Доколкото в случая се касае за нарушение извършено от юридическо лице, чиято отговорност по аргумента на чл.83, ал.1 от ЗАНН е невиновна, а обективна такава, деянието не следва да се изследва от субективна страна.

При определяне на административното наказание наказващият орган се е съобразил с изискванията на чл.27, ал. 1 ЗАНН. В нормата на чл.105, ал.1 ЗАВП е установено абсолютно определена санкция, тъй като предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер /имуществена санкция в размер на 200 лева/, поради което същото не може да бъде индивидуализирано и следва да се наложи именно в посочения размер. С това се е съобразил и наказващият орган. Последният законосъобразно според съда е приел, че случаят не е маловажен предвид характера на обществените отношения, които нарушението накърнява и тяхната значимост. Липсата на вреди не обосновава приложение на чл.28 от ЗАНН, предвид формалния характер на процесното нарушение.

Не се споделя становището на процесуалния представител относно наложената санкция, предвид разпоредбата на чл.181, т.1 от ЗДвП, доколкото този текст е неприложим в настоящата теза по две причини:

На първо място този текст позволява наказване само на физически лица, което се извлича от текста на закона, който предвижда да се наказва с глоба собственик или длъжностно лице. Глоба се налага само на физически лица, а на юридически лица имуществена санкция. На второ място, разпоредбата на чл.105, ал.1 от ЗАВП е специална. Макар и обща по своя характер спрямо останалите административно - наказателни разпоредби в ЗАВП, спрямо разпоредбите на ЗДвП тя се явява специална, тъй като урежда наказания за нарушения на специфични правила - тези за международен превоз на товари.

Предвид гореизложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото направеното искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.2 във вр. ал.9 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 42 - 0002040/15.07.2022г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С., с което на дружеството жалбоподател "И.Ш." ЕООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „В.“ № *, на основание чл.105, ал.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл.57, ал.6, т.1 от Наредба № 11/31.10.2002г. на МТС като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____